

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Стара Загора, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20235500500075 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК и е образувано по жалба на М. Г. Г. от гр. С.З. против разпореждане на ЧСИ К.А. от 12.12.2022 г. за приетите разноски по изп.д. № 20227660400681.

Жалбоподателят оспорва размера на определените обикновени такси и начислените допълнителни, както и основанието на тяхното начисляване. Твърди, че с обжалваното разпореждане ЧСИ се е произнесъл за вдигане на запор върху банковите му сметки в „Инвестбанк“ АД и „Юробанк“ АД, както и вдигане на възбраната върху недвижим имот в гр. К.. Жалбоподателят счита, че не дължи така определената сума за такси, защото по разплащателната му сметка в „Уникредит Булбанк“ имало достатъчно парични средства, с които да се удовлетвори взискателя и да бъде приключено изпълнителното производство. Пзовава се на ТР № 3 от 10.07.2012 г. и счита, че съгласно него отговорността му за разноски по изпълнението е само за такса за налагане на един запор в размер на 15 лв. върху банковата му сметка в „Уникредит Булбанк“.

Жалбоподателят изразява несъгласие и с определените обикновени такси по т.4 и т.5 от тарифата за уведомяване на страните по делото на обща стойност 36 лв. с ДДС, защото това разпореждане му било връчено по електронната поща и не са били извършени разходи за изпращане и връчване на книжа, а и при изправяне на грешка разходите следвало да бъдат за сметка на сгрешилия.

Жалбоподателят е изложил и други оплаквания, но те са ирелевантни – без значение за правилността на обжалваното разпореждане. Иска се от въззивния съд да постанови решение, с което да отмени обикновените такси отнасящи се до наложените запори върху банковите му сметки в „Инвестбанк“, „Юробанк“ и ДСК, върху наложения заповор на дружествения му дял в „М.-*“ ЕООД, върху лек автомобил с рег. № СТ *** СТ и лек автомобил с рег. № СТ *** ВР и върху възбрана върху недвижи имот в гр. К., както и таксите по т.4 и т.5 от тарифата за изпращане на уведомления и книжа и връчването им за вдигане на запори и възбрани; таксата по т.2 за цялостно проучване на имущественото състояние; допълнителните разноси по т.31; допълнително начислени обикновени такси по т.4 и т.5 в размер на 36 лв. с ДДС и допълнително начислена обикновена такса в размер на 24 лв. за отстраняване на нередовности.

Ответникът по жалбата Община Казанлък оспорва подадената жалба.

Съгласно чл. 436, ал. 3 ГПК, по делото са приложени мотиви на ЧСИ К.А., рег.№ 766, с район на действие ОС – Стара Загора, в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436 от ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ и е редовна, а разгледана по същество, същата е неоснователна.

Изпълнително дело № 20227660400681 е образувано по молба от 02.11.2020 г. на Община Казанлък срещу М. Г. Г., въз основа на акт за установяване на задължение от 18.05.2020 г. С подадената молба вискателят е поискал образуване на изпълнително дело срещу длъжника; налагане на заповор върху вземания за трудово възнаграждение/пенсия, по банкови сметки, за наеми; заповор, опис и продажба на движими вещи в дома/седалището на длъжника, върху МПС; възбрана, опис и публична продан на недвижими имоти, ведно с извършването на проучване на имущественото състояние на длъжника и пр. на основание чл.18 ЗЧСИ.

На 02.11.2022 г. ЧСИ е направил справка в НБД „Население“ относно пълните данни, касаещи длъжницата. На 08.11.2022 г. е направил справка в НБНС за постоянен и настоящ адрес на длъжника; за родственоост, семейно положение и деца; справка в НАП относно наличието на трудови договори; справка с НОИ относно наличието на пенсия; справка в регистъра на банковите сметки и сейфове в БНБ относно банковите сметки и сейфове на длъжника; справка с Агенцията по вписванията относно вписванията, отбелязванията и заличаванията по партидата на длъжника за недвижими имоти. На 18.11.2022 г. ЧСИ е направил и справка за актуалното състояние на „М.-*“ ЕООД, на което длъжникът е едноличен собственик на капитала, както и е направено копие от кадастрална карта с данни от КРНИ относно ПИ с идентификатор 35167.504.70.54, находящ се в гр. К., и е изготвена сметка за

таксите и разноските, платими авансово от вискателя. Видно е по тази сметка, че са начислени такси по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело в размер на 20 лв.; по т.2 – за цялостно проучване имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и др., както и за определяне начина на изпълнение от ЧСИ – 50 лв.; по т. 4 – за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа – общо 60 лв.; по т.5 – за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, вкл. за връчване на изявление на вискателя по чл.517, ал.2 и 3 ГПК – 100 лв.; по т. 9 – за налагане на заповор без извършване на опис, вкл. върху дял от търговско дружество по чл.517, ал.1 ГПК – 105 лв.; по т.10 – за искане до съдията по вписванията за писване или вдигане на възбрана – 30 лв., и по т.31 – допълнителни разноси – по б. „а“ за получаване на информация и документи, свързани с длъжника и/или неговото имущество 43,70 лв. и по б. „к“ за заплащане на пощенски и/или куриерски услуги 22,40 лв. Общо начислените такси и разноси възлизат на сумата от 438 лв. с ДДС, от които 365 лв. за такси и разноси и 73 лв. за ДДС.

Видно е, че по изпълнителното дело са събрани писмени доказателства от други ЧСИ относно това, че срещу жалбоподателя има образувани изпълнителни дела и че върху посочения по-горе имот е наложена възбрана по изп.д.№ 20168680400876 та ЧСИ Р.М. и по изп.д. № 20128670400037 на ЧСИ Д.Д.. Събрана е информация, че върху този недвижим имот има учредена договорна ипотека с н.а. № 123, т.П, рег. № 3350, дело № 239/2021 г. от 24.06.2021 г. на нотариус Х.Я.. Освен това е събрана информация и за налагане на обезпечителна мярка с постановление на публичен изпълнител. На Община Казанлък, Община Стара Загора, Община Нова Загора и АВп са изпратени съобщения по електронната поща. На 25.11.2022 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение. От нея е видно, че задължението по изпълнителното дело възлиза на 182,74 лв. неолихвяема сума; 394,71 лв. главница, 2,85 лв. лихви и 504,10 лв. разноси по изпълнителното дело, както и такса по т.26 от ТТРЗЧСИ в размер на 69,64 лв. с ДДС. Изпратени са по пощата с обратна разписка заповорни съобщение до ТБ „Инвестбанк“ АД; „Юробанк България“ АД, „Банка ДСК“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД за вземанията на длъжника.

По делото няма данни длъжникът да е внесъл дължимите суми с изключение на сумата от 39,01 лв., наредена по заповора в „Уникредит Булбанк“ АД.

По делото е установено още, че длъжникът М. Г. е възразил срещу определените такси и разноси, както и срещу наложените обезпечителни мерки.

С обжалваното разпореждане ЧСИ К.А. е вдигнал частично заповора на

банковите сметки на длъжника в „Инвестбанк“ АД и Юробанк България“ АД и възбраната върху недвижимия имот, както и е намалил начислените такси – по т.4 - 3 бр. за изплащане на уведомления за вдигане на запори; по т.9 – 3 бр. за налагане на запор без извършване на опис, и по т.10 – 2 бр. – за налагане и вдигане на възбрана, като общата сума на тези такси възлиза на 105 лв. или 126 лв. с ДДС. С тази сума е намалено задължението на длъжника за такси и разноски по изпълнителното дело. Посочено е, че те възлизат та 260 лв. без ДДС.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл.78, ал.1 ЗЧСИ такси по изпълнението се събират за извършването на изпълнителни действия или извършването на други действия, като размерът на таксите и видът на разноските се определя с тарифа на Министерския съвет – ТТРЗЧСИ. Както бе посочено по-горе, по изпълнителното дело са начислени такси по т.1 от ТТРЗЧСИ – за образуване на изпълнително дело в размер на 20 лв.; по т.2 – за цялостно проучване имущественото състояние на длъжника, набавяне на данни, документи, книжа и др., както и за определяне начина на изпълнение от ЧСИ – 50 лв.; по т. 4 – за изпращане по пощата на призовка, препис от жалба, уведомление и книжа – общо 60 лв.; по т.5 – за изготвяне и връчване от съдебния изпълнител или от негов служител на покана, призовка, препис от жалба, уведомление или книжа, вкл. за връчване на изявление на вискателя по чл.517, ал.2 и 3 ГПК – 100 лв.; по т. 9 – за налагане на запор без извършване на опис, вкл. върху дял от търговско дружество по чл.517, ал.1 ГПК – 105 лв.; по т.10 – за искане до съдията по вписванията за писване или вдигане на възбрана – 30 лв. и по т.31 – допълнителни разноски. Видно е от изпълнителното дело, че тези действия са извършени от ЧСИ. Така също е видно и това, че с обжалваното разпореждане ЧСИ е изменил първоначално начислените такси и разноски по т.4 - 3 бр. за изплащане на уведомления за вдигане на запори; по т.9 – 3 бр. за налагане на запор без извършване на опис, и по т.10 – 2 бр. – за налагане и вдигане на възбрана, като общата сума на тези такси възлиза на 105 лв. или 126 лв. с ДДС. Напълно неоснователно жалбоподателят счита, че дължи такса за налагане само на един запор в размер на 15 лв., тъй като в сметката му в „Уникредит Булбанк“ АД имало достатъчно средства за удовлетворяване на вискателя. Съгласно чл. 79 ГПК всички такси и разноски по изпълнението, с изключение на изрично посочените такива, са за сметка на длъжника. Изпълнението може да бъде реализирано чрез един или няколко изпълнителни способа. Всеки изпълнителен способ представлява съвкупност от изпълнителни действия, които се извършват в определената от закона последователност, като за всяко едно от тези действия се дължи такса, предвидена в тарифата, като не е необходимо за дължимостта им да бъде

издаден нарочен документ по ЗСч, защото съдебният изпълнител може да определи размера на разноските във всеки свой акт. Изпращането на запорно съобщение до банка представлява действие по налагане на запор, за което длъжникът дължи такса. Той не отговаря за разноските по извършването му, само в случай, че е върнато уведомление по чл. 508 ГПК, че длъжникът не разполага със сметка в банката. Друга е хипотезата, когато в сметката няма пари. И в този случай таксата се дължи, тъй като запорът е наложен. Уведомление, че длъжникът няма сметка е изпратила само „Банка ДСК“ АД. Видно от уведомлението, което е изпратила „Уникредит Булбанк“ АД, длъжникът има сметка в тази банка, респ. запорът е наложен, поради което и таксата се дължи. Какъв е размерът на сумата по тази сметка е без значение. Друг е въпросът, че това, което длъжникът твърди (че в сметката му има достатъчно средства) не се установява по делото.

Неоснователно е и оплакването в жалбата относно допълнително начислените такси по т.4 и 5 от тарифата за уведомяване на страните по делото относно извършеното намаляване на първоначално начислените обикновени такси. Длъжникът неправилно счита, че те са във връзка с връчването на него на разпореждането. Таксата е връчването на съобщения на всички участници в производството във връзка с вдигането на запорите. Видно е, че съобщенията до тях са изпратени по пощата. По делото няма данни на длъжника да е начислена такса в размер на 24 лв. за „отстраняване на нередовности“.

Останалите оплаквания, изложени във въззивната жалба, са ирелевантни. В нормата на чл.435, ал.1 и 2 ГПК са посочени конкретните действия и отказите на съдебния изпълнител, които могат да бъдат обжалвани, както и лицата, които разполагат с право на жалба за всяко от тях. В случая жалбоподателят има качеството на длъжник и има право да обжалва постановлението за глоба; насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо; отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; отказа на съдебния изпълнител на извърши нова оценка по реда на чл.468, ал.4 и чл.485 ГПК; определянето на трето лице за pazач, ако не са спазени изискванията на чл.470 ГПК, както и в случаите по чл.486, ал.2 ГПК; отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или приключи принудителното изпълнение, както и разноските по изпълнението. Видно е от искането му, че той обжалва разноските. Следователно оплакванията, които касаят други действия на съдебния изпълнител и изложеното в мотивите, са без значение за законосъобразността на обжалваното разпореждане за разноските.

С оглед на тези съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на М. Г. Г. от гр. С.З., ***, ЕГН
***** срещу разпореждане от 12.12.2022 г. относно разноските по
изпълнително дело № 20227660400681 по описа на ЧСИ К.А..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____